Visjon 6000

En foreslått ellevestatsløsning for fredelig gjenopprettelse av Stor-Israel før Messias', Jesu Kristi, gjenkomst

Der det ikke er noe syn, går folket til grunne:
men den som holder loven, er lykkelig. Ordspråkene 29:18

Salig er det folk hvis Gud er Herren, og det folket han har utvalgt til arv. Salme 33:12

Gregoriansk år 2240

Det gregorianske året 2240 tilsvarer det hebraiske året 6000, som har dyp teologisk betydning i jødedommen. I følge klassiske rabbinske kilder (som Talmud og Zohar) markerer det hebraiske året 6000 den endelige fristen for Messias' ankomst og starten på den messianske tidsalderen.

Den messianske tidsalder: Under tradisjonell jødisk eskatologi er skapelsen delt inn i syv årtusener. De første seks eonene representerer menneskehetens historie, mens den syvende er æraen med « sabbat » og universell fred.

De elleve statene

Israel , Egypt , Irak , Jordan , Kuwait , Libanon , Palestina , Saudi-Arabia , Syria , Tyrkia, De kristne

• Israel - Samme dag sluttet Herren en pakt med Abram og sa: Til din ætt gir jeg dette landet, fra Egypts elv til den store elven, elven Eufrat: kenittene, kenisittene, kadmonittene, hetittene, perisittene, refaittene, amorittene, kanaanittene, girgasittene og jebusittene. Og jeg vil gi deg og din ætt etter deg det landet du bor i, hele Kanaans land, til evig eiendom, og jeg vil være deres Gud. 1. Mosebok 15:18–21 ; 17:8

• Egypt - Innbyggere øst for Nilen kan immigrere vestover eller følge gibeonittenes eksempel .

• Irak – Innbyggere sør og vest for Eufrat-elven kan immigrere nord og øst for den eller følge gibeonittenes eksempel .

• Jordan – Alle innbyggere kan immigrere til den nordøstlige regionen av Syria (over Eufrat-elven) eller følge gibeonittenes eksempel .

• Kuwait – Innbyggere i den berørte nordlige delen av Jahra-guvernementet kan immigrere sørover eller følge gibeonittenes eksempel .

• Libanon – Alle innbyggere kan immigrere til den nordøstlige regionen av Syria (over Eufrat-elven) eller følge gibeonittenes eksempel .

• Palestina – Alle innbyggere kan immigrere vest for Nilen eller til den nordøstlige regionen av Syria (over Eufrat) eller til den sørlige delen av Saudi-Arabia , eller følg gibeonittenes eksempel .

• Saudi-Arabia – Innbyggere i den berørte nordlige delen kan immigrere til sør eller følge gibeonittenes eksempel .

• Syria – Innbyggere sør og vest for Eufrat-elven kan immigrere nord og øst for den eller følge gibeonittenes eksempel .

• Tyrkia – Innbyggere i den berørte sørøstlige delen kan immigrere nordover eller følge gibeonittenes eksempel .

• De kristne – Innbyggerne i Guds rike bør vedvarende forkynne, forkynne og publisere evangeliet til de andre 10 statene og blant alle nasjoner.

Dere er jordens salt. Men dersom saltet mister sin kraft, hvor skal det da saltes? Fra da av duger det ikke til noe annet enn å kastes ut og tråkkes ned av mennesker. Dere er verdens lys. En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man et lys og setter det under en skjeppe, men på en lysestake, og det lyser for alle som er i huset. La deres lys skinne slik for menneskene, så de kan se deres gode gjerninger og prise deres Far i himmelen. Matteus 5:13-16

Og Jesus kom og talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. Amen. Matteus 28:18-20

Og evangeliet må først forkynnes blant alle folkeslag. Markus 13:10

Og han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med nye tunger, de skal ta opp slanger, og om de drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem; de skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske. Etter at Herren hadde talt til dem, ble han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd. Og de gikk ut og forkynte overalt, og Herren virket med dem og stadfestet ordet med de tegn som fulgte. Amen. Markus 16:15-20

Da de var kommet sammen, spurte de ham og sa: Herre, vil du på denne tiden gjenopprette riket for Israel? Og han sa til dem: Det er ikke deres sak å vite tider eller stunder som Faderen har fastsatt ved sin egen makt. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. Apostlenes gjerninger 1:6-8

Så dro Barnabas til Tarsus for å lete etter Saulus. Og da han hadde funnet ham, tok han ham med til Antiokia. Og det skjedde at de samlet seg i menigheten et helt år og underviste en stor folkemengde. Og disiplene ble først kalt kristne i Antiokia. Apostlenes gjerninger 11:25-26 (Det gamle Antiokia ligger under den nåværende byen Antakya i Hatay-provinsen, sør i Tyrkia.)

Derfor var loven vår tuktemester til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort av tro. Men etter at troen er kommet, er vi ikke lenger under en tuktemester. For dere er alle Guds barn ved troen på Kristus Jesus. For alle dere som er døpt til Kristus, har ikledd dere Kristus. Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann eller kvinne. For dere er alle én i Kristus Jesus. Og dersom dere tilhører Kristus, er dere også Abrahams ætt og arvinger etter løftet. Galaterne 3:24-29

Til slutt, mine brødre, bli sterke i Herren og i hans makts kraft. Ta på dere hele Guds rustning, så dere kan stå imot djevelens listige angrep. For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot fyrster, mot makter, mot verdensherskerne i dette mørke, mot ondskapens åndeherrer i det himmelske. Ta derfor imot hele Guds rustning, så dere kan stå imot på den onde dag og stå, etter å ha fullført alt. Stå derfor, spent om lendene med sannhet og ikledd rettferdighetens brynje, og skodd på føttene med fredens evangeliums beredskap. Fremfor alt, ta imot troens skjold, som dere skal kunne slokke alle de ondes brennende piler med. Ta til frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord. Be alltid med all bønn og påkallelse i Ånden, og våk med all utholdenhet og påkallelse for alle hellige. og for meg, at jeg må få lov til å tale, så jeg kan åpne min munn med frimodighet for å forkynne evangeliets hemmelighet, som jeg er sendebud for i lenker, for at jeg kan tale frimodig i det, slik jeg bør tale. Efeserne 6:10-20

Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et eiendomsfolk, for at dere skal forkynne hans storverk som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys. Dere som før ikke var et folk, men nå er Guds folk. Dere som ikke fikk miskunn, men nå har fått miskunn. 1 Peter 2:9-10

Gibeonittenes eksempel

Josva 9
1 Da alle kongene som bodde på hin side av Jordan, i fjellene og dalene og langs hele kystlinjen av det store hav mot Libanon, hetittene, amorittene, kanaanittene, perisittene, hevittene og jebusittene, hørte om dette,
2 Da samlet de seg for å kjempe mot Josva og Israel, i én og samme ånd.
3 Da innbyggerne i Gibeon hørte hva Josva hadde gjort med Jeriko og Ai,
4 De gjorde det listig og lot som om de var sendebud. De tok gamle sekker på eselene sine og gamle, revnede og innbundne vinflasker.
5 Og gamle og klumpete sko på føttene deres, og gamle klær på dem, og alt brødet de hadde til proviant var tørt og muggent.
6 Så dro de til Josva i leiren ved Gilgal og sa til ham og til Israels menn: «Vi kommer fra et land langt unna. Gjør nå en pakt med oss.»
7 Israels menn sa til hevittene: «Kanskje dere bor blant oss, hvordan kan vi da slutte en pakt med dere?»
8 De sa til Josva: «Vi er dine tjenere.» Josva sa til dem: «Hvem er dere, og hvor kommer dere fra?»
9 De sa til ham: «Dine tjenere er kommet fra et svært fjernt land for Herrens, din Guds, navns skyld. Vi har hørt om ham og alt han gjorde i Egypt.»
10 og alt det han gjorde med de to amoritkongene som bodde på den andre siden av Jordan, med Sihon, kongen i Hesjbon, og med Og, kongen i Basan, som bodde i Astarot.

11 Derfor sa våre eldste og alle som bor i landet vårt til oss: «Ta med dere mat til reisen og gå dem i møte. Dere skal si til dem: Vi er deres tjenere. Slutt nå en pakt med oss.»
12 Dette brødet vårt tok vi varmt til proviant fra husene våre den dagen vi dro ut for å dra til dere; men se, nå er det tørt og muggent.
13 Og disse vinflaskene som vi fylte var nye, og se, de er revet. Og disse klærne og skoene våre er blitt gamle på grunn av den lange reisen.
14 Mennene tok av sin mat og spurte ikke Herren om råd.
15 Josva sluttet fred med dem og inngikk en pakt med dem om at de skulle leve. Menighetens høvdinger sverget det til dem.
16 Tre dager etter at de hadde sluttet en pakt med dem, hørte de at de var naboene deres og at de bodde blant dem.
17 Israels barn dro videre og kom til byene sine på den tredje dagen. Byene deres var Gibeon, Kefira, Be'erot og Kirjat-Jearim.
18 Men Israels barn slo dem ikke ned, fordi menighetens høvdinger hadde sverget dem ved Herren, Israels Gud. Og hele menigheten knurret mot høvdingene.
19 Men alle høvdingene sa til hele menigheten: Vi har sverget dem ved Herren, Israels Gud. Derfor kan vi nå ikke røre dem.
20 Dette skal vi gjøre med dem; vi skal la dem leve, for at ikke vrede skal komme over oss på grunn av den eden vi svor dem.
21 Og høvdingene sa til dem: La dem leve, men la dem bli vedhuggere og vannbærere for hele menigheten, slik høvdingene hadde lovet dem.
22 Josva kalte dem til seg og sa til dem: «Hvorfor har dere lurt oss og sagt: Vi bor langt borte fra dere, når dere bor iblant oss?»
23 Nå er dere derfor forbannet, og ingen av dere skal bli frigjort fra å være slaver og vedhuggere og vannbærere for min Guds hus.
24 De svarte Josva og sa: «Fordi det ble fortalt dine tjenere at Herren din Gud befalte sin tjener Moses å gi dere hele landet og utrydde alle landets innbyggere foran dere, derfor fryktet vi storlig for livet vårt på grunn av dere, og vi har gjort dette.»
25 Og nå, se, vi er i din hånd. Gjør med oss som det synes godt og rett i dine øyne å gjøre.
26 Og slik gjorde han med dem, og han frelste dem fra Israels barns hånd, så de ikke drepte dem.
27 Den dagen gjorde Josva dem til vedhuggere og vannbærere for menigheten og for Herrens alter, og det holder dem til denne dag, på det stedet han skulle velge ut.

Josva 10
1 Da Adonisedek, kongen i Jerusalem, hørte hvordan Josva hadde inntatt Ai og ødelagt byen med bann, slik han hadde gjort med Ai og kongen, slik han hadde gjort med Jeriko og kongen, og at innbyggerne i Gibeon hadde sluttet fred med Israel og bodde blant dem,
2 Da ble de svært redde, fordi Gibeon var en stor by, like stor som en av kongebyene, og fordi den var større enn Ai, og alle mennene der var mektige.
3 Derfor sendte Adonisedek, kongen i Jerusalem, bud til Hoham, kongen i Hebron, og til Piram, kongen i Jarmut, og til Jafia, kongen i Lakisj, og til Debir, kongen i Eglon, og lot si:
4 Kom opp til meg og hjelp meg, så vi kan innta Gibeon! For byen har sluttet fred med Josva og med Israels barn.
5 Derfor samlet de fem amorittenes konger seg og dro opp med alle sine hærer: kongen av Jerusalem, kongen av Hebron, kongen av Jarmut, kongen av Lakisj og kongen av Eglon. De slo leir foran Gibeon og førte krig mot byen.
6 Mennene i Gibeon sendte bud til Josva i leiren til Gilgal og sa: «Slutt ikke hånden fra dine tjenere! Kom raskt opp til oss og frels oss og hjelp oss! For alle amorittkongene som bor i fjellene har samlet seg mot oss.»

7 Så dro Josva opp fra Gilgal, han og alt krigsfolket og alle de tapre mennene med ham.
8 Herren sa til Josva: «Frykt dem ikke, for jeg har gitt dem i din hånd. Ikke en mann av dem skal kunne stå imot deg.»
9 Josva kom plutselig til dem og dro opp fra Gilgal hele natten.
10 Herren la et stort slag over dem foran Israel og slo dem ved Gibeon. Han forfulgte dem på veien opp til Bet-Horon og slo dem helt til Aseka og Makkeda.
11 Da de flyktet for Israel og var på vei ned til Bet-Horon, kastet Herren store steiner ned fra himmelen over dem helt til Aseka, så de døde. Det var flere som døde av haglsteiner enn de som Israels barn drepte med sverd.
12 Den dagen Herren ga amorittene i Israels barns vold, talte Josva til Herren, og han sa foran Israels øyne: «Sol, stå stille i Gibeon, og måne, i Ajalons dal!»
13 Solen sto stille, og månen ble stående helt til folket hadde tatt hevn over fiendene sine. Står ikke dette skrevet i Jashers bok? Solen sto stille midt på himmelen og hastet ikke med å gå ned omtrent en hel dag.
14 Og det har ikke vært noen dag som denne, verken før eller etter den, da Herren hørte på et menneskes røst. For Herren kjempet for Israel.
15 Josva vendte tilbake til leiren i Gilgal, og hele Israel med ham.
16 Men disse fem kongene flyktet og gjemte seg i en hule ved Makkeda.
17 Det ble meldt til Josva: «De fem kongene er funnet gjemt i en hule ved Makkeda.»
18 Josva sa: «Rull store steiner over huleåpningen og sett menn ved den til å vokte dem!»
19 Men stans ikke, men forfølg fiendene deres og slå de siste av dem ned. La dem ikke komme inn i byene deres, for Herren deres Gud har gitt dem i deres hånd.
20 Da Josva og Israels barn hadde fullført et stort nederlag over dem, dro de som var igjen, inn i befestede byer.
21 Så vendte hele folket tilbake til leiren til Josva i Makkeda i fred; ingen rørte sin tunge mot noen av Israels barn.
22 Da sa Josva: «Lukk opp huleåpningen og før de fem kongene ut til meg av hulen.»
23 Og de gjorde så, og førte de fem kongene ut til ham fra hulen: kongen av Jerusalem, kongen av Hebron, kongen av Jarmut, kongen av Lakisj og kongen av Eglon.
24 Da de hadde ført disse kongene ut til Josva, kalte Josva til seg alle Israels menn og sa til høvdingene for krigsmennene som hadde fulgt ham: «Kom hit og sett føttene deres på nakken til disse kongene.» De kom hit og satte føttene sine på nakken til dem.
25 Josva sa til dem: «Frykt ikke og bli ikke forferdet, vær sterke og modige! For slik skal Herren gjøre med alle fiendene deres som dere kjemper mot.»
26 Etterpå slo Josva dem i hjel og hengte dem på fem trær, og de hang på trærne til kvelden.
27 Da solen gikk ned, befalte Josva at de skulle ta dem ned fra trærne og kaste dem inn i hulen de hadde vært gjemt i. De la store steiner i huleåpningen, og disse er der den dag i dag.
28 Samme dag inntok Josva Makkeda og slo byen med sverdets egg. Han slo kongen i byen med bann, både dem og alle som var der. Han lot ingen bli tilbake. Med kongen i Makkeda gjorde han som han hadde gjort med kongen i Jeriko.
29 Så dro Josva og hele Israel med ham fra Makkeda til Libna og stred mot Libna.
30 Og Herren ga også byen og kongen i Israels hånd, og han slo byen med sverdets egg og alle de sjeler som var der; han lot ingen bli igjen der. Han gjorde med kongen som han gjorde med kongen i Jeriko.
31 Josva dro fra Libna, og hele Israel med ham, til Lakisj. Han leiret seg mot byen og kjempet mot den.
32 Herren ga Lakisj i Israels hånd, og de inntok byen den andre dagen og slo den med sverdets egg, og alle de sjelene som var der, slik som han hadde gjort med Libna.

33 Så dro Horam, kongen i Geser, opp for å hjelpe Lakisj, og Josva slo ham og folket hans så han
ikke lot noen bli igjen.
34 Fra Lakis dro Josva og hele Israel med ham til Eglon, og de slo leir mot byen og kjempet mot den.
35 Samme dag inntok de byen og slo den med sverdets egg. Den dagen slo han alle sjelene som var
der med bann, slik som han hadde gjort med Lakisj.
36 Josva dro opp fra Eglon til Hebron, og hele Israel med ham, og de stred mot byen.
37 Og de inntok den og slo den med sverdets egg, både kongen og alle byene der og alle som var der.
Han lot ingen bli igjen, slik som han hadde gjort med Eglon. Han slo den med bann og alle som var
der.
38 Josva vendte tilbake til Debir, og hele Israel med ham, og stred mot byen.
39 Og han inntok byen og kongen der og alle byene der, og de slo dem med sverdets egg og slo alle
sjelene som var der med bann; han lot ingen bli igjen. Slik han hadde gjort med Hebron, slik gjorde
han med Debir og kongen der, og slik han hadde gjort med Libna og kongen der.
40 Josva slo hele landet i fjellene, i sør, i dalen og ved kildene, ja, alle kongene deres. Han lot ingen
bli igjen, men slo med bann alt som åndet, slik Herren, Israels Gud, hadde befalt.
41 Josva slo dem fra Kadesj-Barnea og helt til Gasa, og hele Gosen-landet og helt til Gibeon.
42 Alle disse kongene og landet deres tok Josva på én gang, fordi Herren, Israels Gud, kjempet for
Israel.
43 Josva vendte tilbake til leiren i Gilgal, og hele Israel med ham.

Hedningenes tider

Og de skal falle for sverdets egg og føres bort som fanger til alle folkeslag, og Jerusalem skal bli trådt ned av hedningene inntil hedningenes tider er fullført. Lukas 21:24

«Hedningenes tider» er et bibelsk profetisk begrep fra Lukas 21:24. Det beskriver en historisk periode der ikke-jødiske (hedenske) nasjoner politisk dominerer Jerusalem og verdensanliggender. Forskere tror generelt at denne epoken begynte med det babylonske eksilet i 586 f.Kr. og fortsetter til Kristi gjenkomst.

Viktige elementer i konseptet:

Opprinnelse i profeti: Uttrykket er mest kjent brukt av Jesus i talen på Oljeberget, hvor han forutsa at Jerusalem skulle bli «tråkket ned av hedningene inntil hedningenes tider er fullført».

Daniels visjoner: Konseptet er dypt knyttet til profetiene i Daniel 2, som skisserer en rekke av hedenske verdensriker (som begynner med Babylon) som til slutt vil bli erstattet av Guds evige rike.

Bibelforskere og eskatologer deler ofte «hedningenes tider» inn i flere teologiske ideer:

Politisk herredømme: Den historiske virkeligheten av at Jerusalem ble kontrollert av utenlandske makter, som spenner fra babylonerne og romerne til påfølgende imperier gjennom historien.

Kirketiden: Perioden da evangeliets budskap hovedsakelig har blitt spredt til ikke-jødiske nasjoner.

«Tider» vs. «fylde»: Noen teologer skiller mellom «hedningenes tider» (den fysiske tidslinjen for politisk styre) og «hedningenes fylde» (nevnt i Romerne 11:25, som refererer til den fullstendige åndelige innsamlingen av ikke-jødiske troende i Guds frelsesplan).

Hedningenes fylde

For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, for at dere ikke skal være kloke i deres egne tanker, at blindhet delvis er kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst, som det er skrevet: Fra Sion skal befrieren komme og vende ugudelighet bort fra Jakob. Romerne 11:25-26

«Hedningenes fylde» er et profetisk konsept som finnes i King James-versjonen av Bibelen, hovedsakelig i Romerne 11:25. Det refererer til perioden der evangeliet primært forkynnes for ikke-jøder. Denne epoken vil ta slutt når et guddommelig utpekt antall hedninger har kommet til tro på Kristus, slik at Gud kan flytte sitt profetiske fokus tilbake til Israels frelse.

Viktige elementer i konseptet:

Hovedskriftstedet: I Romerne 11:25 åpenbarer apostelen Paulus et «mysterium» for kirken: «at forherdelse delvis har rammet Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn.» Dette betyr at Israels midlertidige åndelige forherding tjener et formål – den åpner døren for at hedningene (den ikke-jødiske verden) kan motta frelse og bli en del av Guds familie.

Gresk rot: Ordet «fylde» er i denne sammenhengen oversatt fra det greske ordet pleroma, som betegner et fullt tall, en fullkommenhet eller en overflod. Det refererer vanligvis til den fulle, komplette innhøstingen av hedninger som Gud har til hensikt å frelse i løpet av denne nåværende kirketiden.

Forbindelse til «hedningenes tider»:
Dette konseptet er knyttet til Lukas 21:24, hvor Jesus snakker om «hedningenes tider» – en langvarig periode preget av hedningenes dominans over Jerusalem og det jødiske folket. «Hedningenes fylde» markerer avslutningen på denne epoken, hvoretter Israels blindhet vil bli fjernet slik at «hele Israel skal bli frelst», som det står i Romerne 11:26.

Matteus 24

1 Jesus gikk ut og forlot tempelet, og disiplene hans kom til ham for å vise ham tempelets bygninger.
2 Jesus sa til dem: « Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier jeg dere: Her skal ikke bli liggende stein på stein som ikke skal rives ned.»
3 Og mens han satt på Oljeberget, kom disiplene til ham i enrum og sa: Si oss, når skal dette skje, og hva skal være tegnet på din komme og verdens ende?
4 Jesus svarte dem: « Se til at ingen forfører dere.»
5 For mange skal komme i mitt navn og si: «Jeg er Kristus!» og de skal forføre mange.
6 Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se til at dere ikke blir forferdet! For alt dette må skje, men enden er ennå ikke.
7 For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal bli hungersnød og pest og jordskjelv på forskjellige steder.
8 Alt dette er begynnelsen på sorgene.
9 Da skal de overgi dere til trengsel og drepe dere, og dere skal hates av alle folkeslag for mitt navns skyld.
10 Og da skal mange bli anstøtt og forråde hverandre og hate hverandre.
11 Og mange falske profeter skal stå frem og forføre mange.

12 Og fordi urettferdigheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de mange.
13 Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.
14 Og dette evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til et vitnesbyrd for alle folkeslag; og da skal enden komme.
15 Når dere da ser ødeleggelsens vederstyggelighet, som profeten Daniel har talt om, stå på helligdommen – den som leser det, la ham forstå det –
16 La da de som er i Judea flykte til fjellene,
17 Den som er på taket, må ikke gå ned for å hente noe fra huset sitt.
18 Heller ikke den som er ute på marken, må vende tilbake for å hente klærne sine.
19 Og ve dem som er fruktsommelige og dem som gir die i de dager!
20 Men be om at flukten deres ikke skjer om vinteren eller på sabbaten.
21 For da skal det bli en stor trengsel, en slik som det ikke har vært fra verdens begynnelse og inntil nå, og som det heller aldri skal bli.
22 Og dersom ikke de dagene ble forkortet, ville intet kjød bli frelst. Men for de utvalgtes skyld skal de dagene bli forkortet.
23 Om noen da sier til dere: Se, her er Kristus! eller: Der er han! Tro det ikke.
24 For falske messiaser og falske profeter skal oppstå, og de skal gjøre store tegn og under, slik at de, om mulig, skulle forføre selv de utvalgte.
25 Se, jeg har sagt det til dere før.
26 Hvis de derfor sier til dere: Se, han er i ørkenen, så gå ikke ut. Se, han er i kammerne, så tro det ikke.
27 For likesom lynet går ut fra øst og skinner helt til vest, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.
28 For hvor som helst liket er, der vil ørnene samle seg.
29 Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt skinn, og stjernene skal falle fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.
30 Og da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og da skal alle jordens stammer sørge, og de skal se Menneskesønnen komme i himmelens skyer med kraft og stor herlighet.
31 Og han skal sende ut sine engler med kraftig basunklang, og de skal samle hans utvalgte fra de fire vinder, fra himmelens ene ende til den andre.
32 Lær nå en lignelse av fikentreet: Når grenen på det engang er myk og det får blader, vet dere at sommeren er nær.
33 Slik skal dere også vite, når dere ser alt dette, at det er nær, ja, for døren.
34 Sannelig sier jeg dere: Denne generasjonen skal ikke forgå før alt dette skjer.
35 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.
36 Men om den dagen og timen vet ingen, ikke engang himmelens engler, men bare min Far.
37 Men som det var i Noahs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.
38 For liksom de i dagene før flommen spiste og drakk, giftet seg og ga bort til ekte, helt til den dagen Noah gikk inn i arken,
39 og de visste det ikke før flommen kom og tok dem alle bort; slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.
40 Da skal to være ute på marken; den ene skal tas med, og den andre skal bli latt tilbake.
41 To kvinner skal male på kvernen; den ene skal tas med, og den andre skal bli latt tilbake.
42 Våk derfor! For dere vet ikke hvilken time deres Herre kommer.
43 Men vit dette: Hadde husbonden visst i hvilken vakt tyven ville komme, da ville han ha våket og ikke latt noen bryte inn i huset sitt.
44 Vær derfor også dere rede! For Menneskesønnen kommer i en time dere ikke venter det.
45 Hvem er da en trofast og klok tjener som hans herre har satt over sitt hus for å gi dem mat i rette tid?

46 Salig er den tjeneren som hans herre finner gjøre slik når han kommer.
47 Sannelig sier jeg dere: Han skal sette ham over alt han eier.
48 Men dersom den onde tjeneren sier i sitt hjerte: «Min herre drøyer med å komme»,
49 og skal begynne å slå sine medtjenere og spise og drikke med de drankere;
50 Tjenerens herre skal komme på en dag han ikke venter ham, og i en time han ikke vet om,
51 og skal hogge ham i stykker og gi ham hans del med hyklerne. Der skal det være gråt og tenners gnissel.

Markus 13

1 Og da han gikk ut av templet, sier en av disiplene hans til ham: Mester, se for noen steiner og for noen bygninger det er her!
2 Jesus svarte ham: « Ser du disse store bygningene? Det skal ikke bli stein igjen på stein som ikke skal rives ned.»
3 Og mens han satt på Oljeberget, rett overfor tempelet, spurte Peter, Jakob, Johannes og Andreas ham i fred og ro:
4 Si oss, når skal dette skje, og hva skal tegnet være når alt dette skal oppfylles?
5 Jesus svarte dem og sa: « Se til at ingen forfører dere!
6 For mange skal komme i mitt navn og si: «Jeg er Kristus!» og de skal forføre mange.
7 Og når dere hører om kriger og rykter om kriger, skal dere ikke bli forferdet! For slikt må skje, men enden er ikke ennå.
8 For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal bli jordskjelv her og der, og det skal bli hungersnød og trengsler. Dette er begynnelsen på sorgene.
9 Men ta dere i akt! For de skal overgi dere til rådhus, og i synagogene skal dere bli pisket, og dere skal bli ført frem for fyrster og konger for min skyld, til et vitnesbyrd mot dem.
10 Og evangeliet må først forkynnes blant alle folkeslag.
11 Men når de fører dere frem og overgir dere, så vær ikke bekymret for hva dere skal tale, og overvei ikke. Men tal det som blir gitt dere i den stunden. For det er ikke dere som taler, men Den Hellige Ånd.
12 Bror skal forråde bror til døden, og far sønnen, og barn skal reise seg mot foreldrene sine og drepe dem.
13 Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.
14 Men når dere ser ødeleggelsens vederstyggelighet, som profeten Daniel har talt om, stå der den ikke burde – den som leser, la ham forstå det – da la de som er i Judea flykte til fjellene.
15 Og den som er på taket, må ikke gå ned i huset eller gå inn i det for å ta noe med seg fra huset sitt.
16 Og den som er ute på marken, må ikke vende tilbake for å hente kappen sin.
17 Men ve dem som er fruktsommelige og dem som gir die i de dager!
18 Og be om at flukten deres ikke må skje om vinteren.
19 For i de dager skal det bli en slik lidelse som ikke har vært fra begynnelsen av skapelsen, som Gud skapte, og som heller ikke skal bli.
20 Og dersom Herren ikke hadde forkortet disse dagene, ville intet kjød bli frelst. Men for de utvalgtes skyld, som han har utvalgt, har han forkortet disse dagene.
21 Og om noen da sier til dere: Se, her er Messias, eller: Se, der er han, så tro ham ikke!
22 For falske messiaser og falske profeter skal oppstå, og de skal gjøre tegn og under, for å forføre, om mulig, endog de utvalgte.
23 Men gi akt! Se, jeg har forutsagt dere alt.
24 Men i de dager, etter den trengselen, skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt skinn,
25 Og himmelens stjerner skal falle, og himmelens makter skal rokkes.

26 Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med stor kraft og herlighet.
27 Og da skal han sende ut sine engler og samle sine utvalgte fra de fire vinder, fra jordens ende til himmelens ende.
28 Lær nå en lignelse av fikentreet: Når grenen på det ennu er myk og det får blader, vet dere at sommeren er nær.
29 På samme måte, når dere ser dette skje, skal dere vite at det er nær, ja, for døren.
30 Sannelig sier jeg dere: Denne generasjonen skal ikke forgå før alt dette skjer.
31 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.
32 Men om den dagen og den timen vet ingen, verken englene i himmelen eller Sønnen, men bare Faderen.
33 Se til, våk og be! For dere vet ikke når tiden er inne.
34 For Menneskesønnen er som en mann som reiser langt og forlater huset sitt og gir tjenerne sine fullmakt til å gjøre sitt arbeid, og som befaler portneren å våke.
35 Våk derfor! For dere vet ikke når husets herre kommer, om kvelden eller ved midnatt eller ved hanegal eller om morgenen.
36 for at han ikke plutselig skal komme og finne dere sovende.
37 Og det jeg sier til dere, sier jeg til alle: Våk!

Lukas 21

1 Og han så opp og så de rike mennene legge gavene sine i offerkisten.
2 Og han så også en fattig enke som la der to småpenger.
3 Og han sa: Sannelig sier jeg dere: Denne fattige enken har gitt mer enn de alle.
4 For alle disse har gitt av sin overflod til Guds offergaver, men hun har gitt av sin fattigdom alt hun hadde til gode å leve av.
5 Da noen snakket om templet, hvor prydet det var med vakre steiner og gaver, sa han:
6 Men disse tingene som dere ser, skal det komme dager da det ikke skal bli liggende stein på stein som ikke skal rives ned.
7 Og de spurte ham og sa: Mester, når skal dette skje, og hvilket tegn skal det være når dette skjer?
8 Og han sa: Se til at dere ikke blir forført! For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias, og tiden er nær. Følg derfor ikke etter dem.
9 Men når dere hører om kriger og oprør, så skrem ikke! For dette må først skje, men enden er ikke snart.
10 Da sa han til dem: Folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike.
11 Og store jordskjelv skal være på forskjellige steder, og hungersnød og pest, og det skal skje forferdelige syner og store tegn fra himmelen.
12 Men før alt dette skal de legge hender på dere og forfølge dere og overgi dere til synagoger og fengsler, og dere skal bli ført frem for konger og herskere for mitt navns skyld.
13 Og det skal vende seg til dere som et vitnesbyrd.
14 Legg derfor fast i deres hjerter at dere ikke skal tenke over hva dere skal svare på før dere gjør det.
15 For jeg vil gi dere munn og visdom som ingen av deres motstandere skal kunne motsi eller motsi.
16 Og dere skal bli forrådt både av foreldre og brødre og slektninger og venner, og noen av dere skal de la drepe.
17 Og dere skal bli hatet av alle mennesker for mitt navns skyld.
18 Men ikke et hårstrå skal forsvinne på deres hode.
19 Ved tålmodighet skal dere ta imot deres sjeler.
20 Og når dere ser Jerusalem omringet av hærer, da skal dere vite at dens ødeleggelse er nær.
21 Da skal de som er i Judea flykte til fjellene, og de som er midt i byen, skal dra ut, og de som er på landsbygda, skal ikke dra inn i byen.

22 For dette er hevnens dager, for at alt det som er skrevet, skal bli oppfylt.
23 Men ve de fruktsommelige og de diegivende i de dager! For det skal bli stor nød i landet og vrede over dette folket.
24 Og de skal falle for sverdets egg og føres bort som fanger til alle folkeslag, og Jerusalem skal bli nedtråkket av hedningene inntil hedningenes tider er fullført.
25 Og det skal være tegn i solen og i månen og i stjernene, og på jorden skal folkeslag være i fortvilelse, når havet og bølgene bruser.
26 Menneskenes hjerter svikter av frykt og av forventning om det som skal komme over jorden, for himmelens krefter skal rokkes.
27 Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med kraft og stor herlighet.
28 Og når disse tingene begynner å skje, da se opp og løft hodene deres, for deres forløsning er nær.
29 Og han fortalte dem en lignelse: Se på fikentreet og alle trærne!
30 Når de nå skyter ut, ser dere det og vet av dere selv at sommeren er nær.
31 Slik skal dere også vite at Guds rike er nær når dere ser dette skje.
32 Sannelig sier jeg dere: Denne generasjonen skal ikke forgå før alt er skjedd.
33 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.
34 Og gi akt på dere selv, at ikke deres hjerter noen gang blir overtynget av svidd og drukkenskap og livets bekymringer, og den dagen kommer over dere uventet.
35 For som en snare skal den komme over alle dem som bor på hele jordens overflate.
36 Våk derfor og be alltid, så dere kan bli aktes verdige til å unnslippe alt dette som skal skje, og til å stå for Menneskesønnen.
37 Om dagen underviste han i templet, og om natten gikk han ut og ble værende på det fjellet som kalles Oljeberget.
38 Tidlig om morgenen kom alt folket til ham i templet for å høre ham.

Pentateuken

Herren hadde sagt til Abram: «Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet jeg vil vise deg. Jeg vil gjøre deg til et stort folk og velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal være en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg. I deg skal alle jordens slekter velsignes.» 1. Mosebok 12:1-3

Samme dag gjorde Herren en pakt med Abram og sa: «Til din ætt gir jeg dette landet, fra Egyptens elv til den store elven, elven Eufrat: kenittene, kenisittene, kadmonittene, hetittene, perisittene, refaittene, amorittene, kanaanittene, girgasittene og jebusittene.» 1. Mosebok 15:18-21

Og jeg vil gi deg og din ætt etter deg det land du bor i, hele Kanaans land, til evig eiendom, og jeg vil være deres Gud. 1. Mosebok 17:8

Gud talte til Moses og sa til ham: Jeg er Herren. Jeg åpenbarte meg for Abraham, Isak og Jakob ved Gud den allmektiges navn, men mitt navn Herren var jeg ikke kjent for dem. Jeg opprettet også min pakt med dem om å gi dem Kanaans land, deres utlendingsland, hvor de bodde som fremmede. 2 Mosebok 6:2-4
Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av Egypt for å gi dere Kanaans land og være deres Gud. 3. Mosebok 25:38

Vend om og dra av sted og dra til amorittenes fjell og til alle stedene i nærheten av dem, på sletten, i fjellene og i dalen og i sør og ved havet, til kanaaneernes land og til Libanon, til den store elven,

elven Eufrat. Se, jeg har gitt landet til dere. Gå inn og ta i eie det landet som Herren med ed lovte deres fedre Abraham, Isak og Jakob å gi dem og deres ætt etter dem. 5. Mosebok 1:7-8

For dersom dere holder alle disse budene som jeg gir dere, så dere holder dem, så dere elsker Herren deres Gud, så dere vandrer på alle hans veier og holder dere til ham, da skal Herren drive ut alle disse folkeslagene foran dere, og dere skal ta i eie større og mektigere folkeslag enn dere selv. Hvert sted hvor dere tråkker på, skal tilhøre dere: Fra ørkenen og Libanon, fra elven, elven Eufrat, helt til det ytterste hav skal deres grense være. Ingen skal kunne stå seg mot dere, for Herren deres Gud skal legge frykt og redsel for dere over hele det landet dere trår på, slik han har sagt til dere. 5. Mosebok 11:22-25

Gå opp på dette fjellet Abarim, til fjellet Nebo, som ligger i Moabs land, rett overfor Jeriko, og se Kana'ans land, som jeg gir Israels barn til eiendom. 5 Mosebok 32:49

Historie

Etter at Moses, Herrens tjener, var død, skjedde det at Herren sa til Josva, Nuns sønn, Moses' tjener: «Min tjener Moses er død. Stå nå opp og dra over Jordan her, du og hele dette folket, til det landet jeg gir dem, Israels barn. Hvert sted hvor din fot skal tråkke, det har jeg gitt deg, slik jeg sa til Moses. Fra ørkenen og Libanon her, like til den store elven, elven Eufrat, hele hetittenes land og like til det store havet, mot solnedgang, skal være ditt grenseområde. Ingen skal kunne stå imot deg alle dine livsdager. Likesom jeg var med Moses, vil jeg være med deg. Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg. Vær sterk og frimodig! For til dette folket skal du dele ut det landet som jeg med ed lovte deres fedre å gi dem.» Josva 1:1-6

Og dette er de landene som Israels barn arvet i Kana'ans land, som presten Eleasar og Josva, Nuns sønn, og overhodene for Israels barns stammers familier utdelte til dem som arv. Josva 14:1

David slo også Hadadeser, Rehobs sønn, kongen i Soba, da han dro for å gjenerobre sitt område ved elven Eufrat. 2. Samuelsbok 8:3

om pakten han gjorde med Abraham, og om sin ed til Isak, og han stadfestet den som en lov for Jakob og som en evig pakt for Israel, og sa: «Jeg gir deg Kanaans land, deres arv, da dere var få, bare noen få, og fremmede der.» 1 Krønikebok 16:16-19

Og David slo Hadareser, kongen i Soba, like til Hamat, da han dro for å grunnfeste sitt herredømme ved elven Eufrat. 1 Krønikebok 18:3

Dikt

Salig er det folk hvis Gud er Herren, og det folket han har utvalgt til arv. Salme 33:12

Den pakt han gjorde med Abraham, og sin ed til Isak, og stadfestet den for Jakob som en lov, for Israel som en evig pakt. Han sa: «Til deg vil jeg gi Kanaans land, deres arv,» da de bare var få menn i antall, ja, svært få og fremmede der. Salme 105:9-12

Han slo store folk og drepte mektige konger, Sihon, amorittenes konge, Og, Basans konge, og alle Kanaans riker, og ga deres land til arv, til arv for Israel, sitt folk. Ditt navn, Herre, varer evig, og ditt minne, Herre, fra slekt til slekt. Salme 135:10-13

Profeti

Og på den dagen skal det være en Isais rotskudd, som skal stå som et banner for folket; til den skal hedningene søke, og hans hvile skal være i herlighet. Og det skal skje på den dag at Herren igjen skal rekke ut sin hånd for annen gang for å vinne tilbake de rester av sitt folk som er igjen fra Assyria og Egypt og Patros og Kusj og Elam og Sinear og Hamat og øyene i havet. Og han skal reise et banner for folkeslagene og samle Israels utstøtte og samle Judas spredte fra jordens fire hjørner. Jesaja 11:10-12

Og det skal skje på den dagen at Herren skal slå fra elvens bekk til Egyptens bekk, og dere skal samles én etter én, Israels barn. Og det skal skje på den dagen at det skal blåses i den store basunen, og de som var i ferd med å gå til grunne i Assyria og de fordrevne i Egyptens land, skal komme og tilbe Herren på det hellige fjellet i Jerusalem. Jesaja 27:12-13

Men nå sier Herren, som skapte deg, Jakob, og som formet deg, Israel: Frykt ikke, for jeg har forløst deg, jeg har kalt deg ved navn, du er min. Når du går gjennom vann, er jeg med deg, og gjennom elver, skal de ikke skylle over deg. Når du går gjennom ild, skal du ikke brenne deg, og flammen skal ikke tenne deg. For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige, din frelser. Jeg ga Egypt som løsepenge for deg, Etiopia og Seba for deg. Fordi du var dyrebar i mine øyne, du var æret, og jeg elsket deg. Derfor vil jeg gi mennesker for deg og folk for ditt liv. Frykt ikke, for jeg er med deg. Jeg vil føre din ætt fra øst og samle deg fra vest. Jeg vil si til nord: Gi opp, og til sør: Hold ikke tilbake! Før mine sønner fra det fjerne og mine døtre fra jordens ende. Enhver som er kalt med mitt navn, for jeg har skapt ham til min ære, jeg har formet ham, ja, jeg har skapt ham. Jesaja 43:1-7

Hør på meg, I øyer, og lytt, I folk fra det fjerne! Herren kalte meg fra mors liv, fra min mors liv nevnet han mitt navn. Han gjorde min munn som et skarpt sverd, i skyggen av sin hånd gjemte han meg og gjorde meg til en blank pil, i sitt kogger gjemte han meg. Og han sa til meg: Du er min tjener, Israel, i hvem jeg vil bli herliggjort. Da sa jeg: Forgjeves har jeg strevd, forgjeves har jeg brukt opp min kraft. Men sannelig, min dom er hos Herren, og mitt verk hos min Gud. Og nå sier Herren, som dannet meg fra mors liv til å være sin tjener, for å føre Jakob tilbake til ham: Selv om Israel ikke er samlet, skal jeg likevel bli herliggjort i Herrens øyne, og min Gud skal være min styrke. Og han sa: Det er en liten gjerning at du skulle være min tjener, så du kan reise Jakobs stammer og føre tilbake de frelste av Israel. Jeg vil gjøre deg til et lys for hedningene, så du kan være min frelse til jordens ende. Jesaja 49:1-6

For din Skaper er din ektemann, Herren, hærskarenes Gud, er hans navn, og din Forløser er Israels Hellige, all jordens Gud skal han kalles. For Herren har kalt på deg som en forlatt kvinne og bedrøvet i ånden, en ungdomshustru, da du ble forkastet, sier din Gud. Et lite øyeblikk har jeg forlatt deg, men med stor barmhjertighet vil jeg samle deg. I en liten vrede skjulte jeg mitt ansikt for deg et øyeblikk, men med evig godhet vil jeg forbarme meg over deg, sier Herren, din Forløser. Jesaja 54:5-8

Herren, Gud, som samler Israels utstøtte, sier: Jeg skal samle andre til ham, i tillegg til dem som er samlet til ham. Jesaja 56:8

Ve de hyrder som ødelegger og sprer fårene på min beitemark! sier Herren. Derfor sier Herren, Israels Gud, så mot hyrdene som røkter mitt folk: Dere har spredt min hjord og drevet den bort, men dere har ikke sett til dem. Se, jeg vil hjemsøke dere for deres onde gjerninger, sier Herren. Jeg vil samle resten av min hjord fra alle de land jeg har drevet dem bort til, og jeg vil føre dem tilbake til deres beitemarker, og de skal bli fruktbare og bli mange. Jeg vil sette hyrder over dem, og de skal røkte dem. De skal ikke frykte mer og ikke forferdes, og de skal ikke mangle, sier Herren. Jeremia 23:1-4

Ja, så sier Herren, hærskarenes Gud, Israels Gud, om de karene som er igjen i Herrens hus og i Judas konges hus og i Jerusalem: De skal føres til Babylon, og der skal de være til den dagen jeg hjemsøker dem, sier Herren. Da vil jeg føre dem opp og føre dem tilbake til dette stedet. Jeremia 27:21-22

For jeg vet hvilke tanker jeg tenker om dere, sier Herren, fredstanker og ikke onde tanker, for å gi dere en håpløs ende. Da skal dere påkalle meg og gå og be til meg, og jeg skal høre dere. Dere skal søke meg og finne meg når dere søker meg av hele deres hjerte. Jeg skal la meg finne av dere, sier Herren. Jeg vil vende om deres fangenskap og samle dere fra alle folkeslagene og fra alle de stedene jeg har drevet dere bort til, sier Herren. Jeg vil føre dere tilbake til det stedet jeg førte dere bort fra. Jeremia 29:11-14

For så sier Herren: Syng med glede for Jakob, og rop blant folkeslagene! Forkynn, lovsang og si: Herre, frels ditt folk, Israels rest! Se, jeg fører dem fra landet i nord og samler dem fra jordens ytterste grenser, og med dem skal blinde og lamme, fruktsommelige og fødende kvinner vende tilbake dit. En stor forsamling skal vende tilbake. De skal komme med gråt, og med bønner skal jeg lede dem. Jeg vil føre dem langs vannbekker på en rett vei, hvor de ikke skal snuble. For jeg er Israels far, og Efraim er min førstefødte. Hør Herrens ord, dere folkeslag, og forkynn det på de fjerne øyer og si: Han som spredte Israel, skal samle ham og vokte ham som en hyrde vokter sin hjord. For Herren har forløst Jakob og fridd ham fra dens hånd som var sterkere enn ham. Jeremia 31:7-11

Derfor sier Herren, Israels Gud, så om denne byen som dere sier skal bli gitt i Babylons konges hånd ved sverd, hungersnød og pest: Se, jeg vil samle dem fra alle de land jeg har drevet dem til i min vrede, harme og stor harme. Jeg vil føre dem tilbake til dette stedet og la dem bo trygt. De skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. Jeg vil gi dem ett hjerte og én vei, så de skal frykte meg evig, til det beste for dem og deres barn etter dem. Jeg vil slutte en evig pakt med dem, at jeg ikke skal vende meg bort fra dem og gjøre godt mot dem. Jeg vil legge min frykt i deres hjerter, så de ikke skal vike fra meg. Jeg vil glede meg over dem og gjøre godt mot dem, og jeg vil plante dem i dette landet med sikkerhet, av hele mitt hjerte og av hele min sjel. For så sier Herren: Likesom jeg har ført all denne store ulykken over dette folket, slik skal jeg føre over dem alt det gode jeg har lovet dem. Jeremia 32:36-42

Herrens ord kom til meg, og det lød så: Menneskesønn, dine brødre, dine brødre, mennene av din slekt og hele Israels hus, det er de som Jerusalems innbyggere har sagt til: Gå langt bort fra Herren! Dette landet er gitt oss i eie. Derfor, si: Så sier Herren, Israels Gud: Selv om jeg har støtt dem langt bort blant hedningene og spredt dem i landene, vil jeg likevel være for dem som en liten helligdom i de landene hvor de kommer. Derfor, si: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil samle dere fra folkene og samle dere fra de landene hvor dere er spredt, og jeg vil gi dere Israels land. Og de skal komme dit, og de skal ta bort alle dets vederstyggeligheter og alle dets vederstyggeligheter derfra. Og jeg vil gi dem ett hjerte, og jeg vil gi en ny ånd i dere; Og jeg vil ta steinhjertet ut av deres kjød og gi dem et hjerte av kjøtt, så de kan vandre i mine forskrifter og holde mine lover og gjøre etter dem. Og de skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. Esekiel 11:14-20

Og jeg vil føre dere ut fra folkene og samle dere fra de landene dere er spredt i, med sterk hånd og med utstrakt arm og med utøst harme. Jeg vil ta imot dere med en velbehagelig duft når jeg fører dere ut fra folkene og samler dere fra de landene dere er spredt i, og jeg vil vise min hellighet på dere for hedningene. Og dere skal kjenne at jeg er Herren når jeg fører dere inn i Israels land, inn i det landet som jeg løftet min hånd for å gi til deres fedre. Esekiel 20:34,41-42

Så sier Herren, Israels Gud: Når jeg har samlet Israels hus fra de folk som de er spredt blant, og jeg har helliget meg på dem for hedningenes øyne, da skal de bo i sitt land, det som jeg har gitt min tjener Jakob. De skal bo trygt der og bygge hus og plante vingårder. De skal bo trygt når jeg har fullbyrdet dommer over alle dem rundt omkring som forakter dem. Og de skal kjenne at jeg er Herren deres Gud. Esekiel 28:25-26

For så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg, jeg vil både søke etter mine får og søke etter dem. Likesom en gjeter søker etter sin hjord den dagen han er blant sine spredte får, slik vil jeg søke etter mine får og redde dem fra alle de steder hvor de er spredt på den skyfylte og mørke dagen. Og jeg vil føre dem ut fra folkene og samle dem fra landene og bringe dem til deres eget land og gjete dem på Israels fjell, ved elvene, og på alle de bebodde steder i landet. Jeg vil gjete dem på en god beitemark, og på Israels høye fjell skal deres innhegning være. Der skal de ligge i en god innhegning, og på en fet beitemark skal de beite på Israels fjell. Jeg vil gjete min hjord og la dem legge seg ned, sier Herren, Israels Gud. Jeg vil søke etter det som var borte, og føre tilbake det som var drevet bort, og jeg vil forbinde det som var sønderbrutt, og jeg vil styrke det som var sykt. Men jeg vil ødelegge det fete og det sterke. Jeg vil gjete dem med rett. Esekiel 34:11–16

Si derfor til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg gjør ikke dette for deres skyld, Israels hus, men for mitt hellige navn, som dere har vanhelliget blant hedningene, dit dere kom. Og jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blant hedningene, det som dere har vanhelliget midt iblant dem. Og hedningene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren, Israels Gud, når jeg helliger meg på dere for deres øyne. For jeg vil hente dere fra hedningene og samle dere fra alle land og føre dere til deres eget land. Da vil jeg stenke rent vann på dere, og dere skal bli rene. Fra all deres urenhet og fra alle deres avguder vil jeg rense dere. Og jeg vil gi dere et nytt hjerte og en ny ånd i deres indre. Og jeg vil ta steinhjertet ut av deres kjøtt og gi dere et hjerte av kjøtt. Og jeg vil gi min Ånd i dere og gjøre at dere vandrer i mine forskrifter, og dere skal holde mine lover og gjøre etter dem. Dere skal bo i det landet jeg ga deres fedre, og dere skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud. Esekiel 36:22-28

Og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg vil hente Israels barn fra hedningene, dit de har dratt, og jeg vil samle dem fra alle kanter og føre dem til deres eget land. Og jeg vil gjøre dem til ett folk i landet, på Israels fjell, og én konge skal være konge for dem alle. Og de skal ikke lenger være to folk, og de skal ikke lenger være delt i to riker. Og de skal ikke lenger gjøre seg urene med sine avguder eller med sine vederstyggeligheter eller med noen av sine overtredelser. Men jeg vil frelse dem fra alle deres boliger, hvor de har syndet, og jeg vil rense dem. Så skal de være mitt folk, og jeg vil være deres Gud. Og min tjener David skal være konge over dem, og de skal alle ha én hyrde. De skal vandre i mine lover og holde mine forskrifter og gjøre etter dem. Og de skal bo i det landet jeg ga min tjener Jakob, hvor deres fedre bodde. Og de skal bo der, både de og deres barn og deres barnebarn til evig tid. Min tjener David skal være deres fyrste til evig tid. Og jeg vil slutte en fredspakt med dem; det skal være en evig pakt med dem. Jeg vil bosette dem og gjøre dem tallrike, og jeg vil sette min helligdom midt iblandt dem til evig tid. Min tabernakel skal være hos dem. Ja, jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk. Og hedningene skal vite at jeg er Herren, som helliger Israel, når min helligdom er midt iblandt dem til evig tid. Esekiel 37:21-28

Derfor sier Herren, Israels Gud: Nå vil jeg gjøre ende på Jakobs fangenskap og forbarme meg over hele Israels hus og være nidkjær for mitt hellige navn. Etter at de har båret sin skam og alle sine overtredelser som de har begått mot meg, mens de har bodd trygt i sitt land, og ingen har skremt dem. Når jeg fører dem tilbake fra folkene og samler dem fra deres fienders land og viser min hellighet på dem for øynene på mange folkeslag, da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud, som førte dem i fangenskap blant hedningene. Men jeg har samlet dem til deres eget land og ikke lenger latt noen av dem bli igjen der. Og jeg vil ikke lenger skjule mitt ansikt for dem. For jeg har utøst min Ånd over Israels hus, sier Herren, Israels Gud. Esekiel 39:25-29

Likevel skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke kan måles eller telles. Og det skal skje at på det stedet hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk, der skal det bli sagt til dem: Dere er den levende Guds sønner. Da skal Judas barn og Israels barn samles og utnevne seg til én overhode, og de skal dra opp fra landet. For stor skal Jisre'els dag bli. Hosea 1:10-11

Israel er oppslukt. Nå skal de være blant hedningene som et kar man ikke har noe imot. For de har dratt opp til Assyria, et villesel alene. Efraim har leid elskere. Selv om de har leid blant folkeslagene, vil jeg nå samle dem, og de skal sørge litt over byrden av kongen og fyrstene. Hosea 8:8-10

Jeg vil sannelig samle hele deg, Jakob! Jeg vil sannelig samle Israels rest. Jeg vil samle dem som fårene i Bosra, som en flokk i sin hjord. De skal larme av mengden mennesker. Mika 2:12

På den dagen, sier Herren, vil jeg samle de haltende, og jeg vil samle de drevet bort og dem jeg har plaget. Og jeg vil gjøre de haltende til en levning og dem som var støtt langt borte til et sterkt folk. Og Herren skal være konge over dem på Sions berg fra nå av og til evig tid. Mika 4:6-7

Syng, Sions datter! Rop, Israel! Vær glad og jubl av hele ditt hjerte, Jerusalems datter! Herren har tatt bort dine dommer, han har drevet bort din fiende. Israels konge, Herren, er midt iblant deg. Du skal ikke mer se noe ondt. På den dagen skal det sies til Jerusalem: Frykt ikke, og til Sion: La ikke dine hender være slappe! Herren din Gud er midt i deg, han er mektig; han skal frelse, han skal fryde seg over deg med glede. Han skal hvile i sin kjærlighet, han skal fryde seg over deg med sang. Jeg vil samle dem som sørger over festen, de som er av deg, for hvem vanære var en byrde. Se, på den tid vil jeg gjøre ende på alle som plager deg. Jeg vil frelse den haltende og samle den som er drevet bort. Jeg vil gi dem ros og berømmelse i hvert land hvor de er blitt gjort til skamme. På den tid vil jeg føre dere tilbake, ja, i den tid jeg samler dere. For jeg vil gjøre dere til et navn og en lovprisning blant alle folk på jorden, når jeg gjør ende på deres fangenskap for deres øyne, sier Herren. Sefanja 3:14-20

Og jeg vil styrke Judas hus, og jeg vil frelse Josefs hus, og jeg vil føre dem tilbake for å bosette seg der, for jeg forbarmer meg over dem, og de skal bli som om jeg ikke hadde forkastet dem. For jeg er Herren deres Gud, og jeg vil høre dem. Og Efraims folk skal bli som en mektig mann, og deres hjerte skal fryde seg som av vin. Ja, deres barn skal se det og glede seg, deres hjerte skal fryde seg i Herren. Jeg vil hvese for dem og samle dem, for jeg har forløst dem, og de skal bli mange, like mange som de har blitt mange. Og jeg vil så dem blant folkene, og de skal huske meg i fjerne land, og de skal bo med sine barn og vende tilbake. Jeg vil også føre dem tilbake fra Egypt og samle dem fra Assyria, og jeg vil føre dem til Gileads land og Libanons land, og det skal ikke finnes noe sted for dem. Sakarja 10:6-10

Det nye testamentet

Da de var kommet sammen, spurte de ham og sa: Herre, vil du på denne tiden gjenopprette riket for Israel? Og han sa til dem: Det er ikke deres sak å vite tider eller stunder som Faderen har fastsatt ved sin egen makt. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. Apostlenes gjerninger 1:6-8

for at han i tidenes fylde skulle samle til ett i Kristus, både det som er i himmelen og det som er på jorden, i ham, Efeserne 1:10

Men vi formaner dere, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi komme og ved vår samling med ham: At dere ikke snart lar dere rokke eller forferdes, verken av ånd eller av ord eller av brev som fra oss, som om Kristi dag er nær. La ingen forføre dere på noen måte! For den dagen skal ikke komme uten at frafallet først kommer, og syndens menneske åpenbares, fortapelsens sønn, som står imot og opphøyer seg over alt som kalles Gud eller som tilbes, slik at han sitter i Guds tempel som Gud og gir seg ut for å være Gud. 2 Tessaloniker 2:1-4

Apokryfe skrifter

Så skrev Tobit en gledesbønn og sa: Lovet være Gud som lever evig, og lovet være hans rike! For han pisket og viste barmhjertighet, han ledet ned til dødsriket og førte det opp igjen, og ingen kunne unngå hans hånd. Bekjenn ham for hedningene, dere Israels barn, for han har spredt oss blant dem. Der forkynn hans storhet og pris ham for alle levende, for han er vår Herre, og han er Gud, vår Far, for evig. Og han skal piske oss for våre misgjerninger og vise barmhjertighet igjen og samle oss fra alle de folkeslag han har spredt oss blant. Tobit 13:1-5

Samle alle Jakobs stammer og ta dem i eie, som fra begynnelsen av. Herre, forbarm deg over det folket som er kalt med ditt navn, og over Israel, som du har gitt navnet ditt som din førstefødte. Forkynneren 36:11-12

Jerusalem, se deg omkring mot øst og se den glede som kommer til deg fra Gud. Se, dine sønner kommer, som du sendte bort, de kommer samlet fra øst til vest ved Den Helliges ord, de fryder seg i Guds herlighet. Baruk 4:36-37

Reis deg, Jerusalem, og stå på høyden, og se deg om mot øst, og se dine barn samlet fra vest til øst ved Den Helliges ord, og de gleder seg i minnet om Gud. Baruk 5:5

Og bønnen lød slik: Herre, Herre Gud, alle tings Skaper, du som er fryktinngytende og sterk, rettferdig og barmhjertig, den eneste og nådige Kongen, den eneste giveren av alle ting, den eneste rettferdige, allmektige og evige, du som befrir Israel fra all nød, og som utvalgte fedrene og helliggjorde dem: Ta imot offeret for hele ditt folk Israel, og bevar din egen del og helliggjorde den. Samle dem som er spredt fra oss, befri dem som tjener blant hedningene, se på dem som er foraktet og avskyelig, og la hedningene vite at du er vår Gud. 2 Makkabeerbok 1:24-27

Vi håper også at Gud, som utfridde hele sitt folk og ga dem alle arv og riket og prestedømmet og helligdommen, slik han lovet i loven, snart vil forbarme seg over oss og samle oss fra alle land under

himmelen til det hellige sted. For han har utfridd oss fra store trengsler og renset stedet. 2 Makkabeerbok 2:17-18

Jasher og jubelårene

Og det var i det femtende året Abram bodde i Kanaans land, som er det syttiende året av Abrams liv, at Herren åpenbarte seg for Abram i det året og sa til ham: Jeg er Herren, som førte deg ut fra Ur-Kasdim for å gi deg dette landet til arv. Vandre derfor nå for mitt åsyn og vær fullkommen og hold mine bud! For til deg og din ætt vil jeg gi dette landet til arv, fra elven Mitsrajim til den store elven Eufrat. Jasher 13:17-18
Esau reiste seg og vendte tilbake til Jakob. Han gjorde alt det Nebajot, Ismaels sønn, hadde rådet ham til. Esau tok all rikdommen Isak hadde etterlatt seg: sjelene, dyrene, kveget og eiendommen, all rikdommen. Han ga ingenting til sin bror Jakob. Jakob tok hele Kanaans land fra Egypts bekk til elven Eufrat og tok det til eiendom for evig, for sine barn og sin ætt etter ham. Dette er ordene Jakob skrev i boken: Kanaans land og alle hetittenes, hevittenes, jebusittenes, amorittenes, perisittenes og gergasittenes byer, alle de sju folkeslagene fra Egypts elv til elven Eufrat. Jasher 47:24,27

Og det var etter Moses' død at Herren sa til Josva, Nuns sønn, og sa: Stå opp og dra over Jordan til det landet jeg har gitt Israels barn, og du skal la Israels barn arve landet. Hvert sted hvor deres føtter tråkker, skal tilhøre dere, fra Libanons ødemark til den store elven, elven Perat, skal være deres grense. Jasher 88:1-3

Og etter dette skal de vende seg til meg blant hedningene av hele sitt hjerte og av hele sin sjel og av all sin kraft, og jeg vil samle dem fra alle hedningene, og de skal søke meg, så jeg kan bli funnet av dem, når de søker meg av hele sitt hjerte og av hele sin sjel. Jubileum 1:14

Og han sa til ham: «Jeg er Herren, som førte deg ut fra Ur i kaldeerne for å gi deg kanaaneernes land til eie for alltid. Jeg vil være Gud for deg og din ætt etter deg.» På den dagen sluttet Herren en pakt med Abram og sa: «Til din ætt vil jeg gi dette landet, fra Egyptens elv til den store elven, elven Eufrat: kenittene, kenisittene, kadmonittene, perisittene, refaittene, pakorittene, hevittene, amorittene, kanaaneerne, girgasittene og jebusittene.» Jubileum 14:7,18

Og jeg vil gi deg og din ætt etter deg det landet hvor du har vært som utlending, Kanaans land, så du kan eie det til evig tid, og jeg vil være deres Gud. Jubileum 15:10

Glemte bøker fra Edens hage

Og jeg sa til min far Jakob: Ved deg skal Herren utplyndre kanaaneerne og gi deg og din ætt etter deg deres land. Levi 3:10

Og etter disse ting skal Herren selv (Jesus Kristus), rettferdighetens lys, oppstå for dere, og dere skal vende tilbake til deres land. Og dere skal se Ham i Jerusalem for Hans navns skyld. Og igjen skal dere provosere Ham til vrede ved deres onde gjerninger, og dere skal bli forkastet av Ham inntil fullbyrdelsens tid. Sebulons testamente 2:32-35

Og etter at dere er blitt færre og få, skal dere vende om og bekjenne Herren deres Gud. Da skal han føre dere tilbake til deres land i sin store miskunnhet. Og det skal skje at etter at de kommer tilbake til sine fedres land, skal de glemme Herren igjen og bli ugudelige. Og Herren skal spre dem over hele

jorden, inntil Herrens (Jesu Kristi) miskunnhet kommer, en mann som gjør rettferdighet og gjør miskunn mot alle dem som er langt borte, og mot dem som er nær. Naftalis testamente 1:30-32

Evangeliet - Bare Jesus Kristus frelser

Og hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Matteus 1:21

For så høyt elsket Gud verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Johannes 3:16

Jesus sier til ham: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg. » Johannes 14:6

Heller ikke er frelsen i noen annen. For det er ikke gitt mennesker noe annet navn under himmelen som vi kan bli frelst ved. Apostlenes gjerninger 4:12

For jeg overga dere først og fremst det som jeg selv mottok, at Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at han ble begravet, og at han stod opp den tredje dag etter Skriftene, 1 Korinterbrev 15:3-4

I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom. Efeserne 1:7

Det er fire sannheter vi må forstå fullt ut:

1. Gud elsker deg så høyt.

Han ønsker at du skal ha evig liv i himmelen med Ham.
For så høyt elsket Gud verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Johannes 3:16

Han ønsker at du skal ha et rikt og meningsfullt liv med Ham.
Tyven kommer for å stjele og drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv, ja, i overflod. Johannes 10:10

Til tross for dette opplever mange mennesker ikke et meningsfullt liv og er ikke sikre på om de har evig liv fordi…

2. Mennesket er syndig av natur. Derfor er det atskilt fra Gud.

Alle har syndet.
For alle har syndet og står uten Guds herlighet; Romerne 3:23
For pengekjærhet er roten til alt ondt ... 1 Timoteus 6:10

Syndens lønn er døden.
For syndens lønn er døden ... Romerne 6:23

Bibelen spesifiserer to typer død:
• Fysisk død
Og slik det er menneskene løyve å dø én gang, og deretter dommen. Hebreerne 9:27
• Åndelig død eller evig adskillelse fra Gud i helvete
Men de fryktfulle og vantro og de vederstyggelige og mordere og horkarler og trollmenn og avgudsdyrkere og alle løgnere skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død. Åpenbaringen 21:8

Hvis mennesket er atskilt fra Gud på grunn av sin synd, hva er løsningen på dette problemet? Vi tenker ofte at løsningene er: religion, gode gjerninger og gode manerer. Men det finnes bare én løsning fra Gud.

3. Jesus Kristus er den eneste veien til himmelen.

Dette er Guds erklæring.
Jesus sier til ham: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg. » Johannes 14:6

Han betalte den fulle straffen for våre synder.
For Kristus led også én gang for synder, den rettferdige for de urettferdige, for å føre oss til Gud. Han ble drept i kjødet, men levendegjort i Ånden. 1 Peter 3:18
I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom. Efeserne 1:7

Han har løftet om evig liv.
Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke tror på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. Johannes 3:36
For syndens lønn er døden, men Guds nådegave er evig liv i Jesus Kristus, vår Herre. Romerne 6:23

4. Vi må tro på Jesus Kristus for å bli frelst.

Vår frelse skyldes Guds nåde gjennom troen på Jesus Kristus.
For av nåde er dere frelst, ved troen. Og det er ikke av dere selv. Det er Guds gave. Ikke av gjerninger, for at ingen skal skryte. Efeserne 2:8-9

For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Romerne 10:13

Synderens bønn
Be dette med tro:
Herre Jesus, tusen takk for at du elsker meg. Jeg bekjenner at jeg er en synder, og jeg ber om din tilgivelse. Takk for at du utgjøt ditt blod for å betale for alle mine synder. Takk for din død på korset, begravelse og oppstandelse. Jeg stoler på deg som min Herre og Frelser. Jeg aksepterer din gave av evig liv, og jeg overgir mitt liv til deg. Hjelp meg å adlyde alle dine bud og være til behag i ditt åsyn. Amen.

Hvis du har stolt på Jesus Kristus, har følgende skjedd med deg:
• Nå har du evig liv med Gud.
Og dette er hans vilje som har sendt meg: at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal oppreise ham på den siste dag. Johannes 6:40

• Alle dine synder er betalt og tilgitt. (fortid, nåtid, fremtid)
Men denne mannen har, etter å ha ofret ett offer for synder, for alltid satt seg ved Guds høyre hånd, Hebreerne 10:12
• Du er en ny skapning i Guds øyne. Det er starten på ditt nye liv.
Derfor, dersom noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt. 2 Korinterbrev 5:17
• Du ble et Guds barn.
Men alle dem som tok imot ham, dem ga han makt til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn. Johannes 1:12

Gode gjerninger er ikke en måte for oss å bli frelst på, men et bevis på eller en frukt av vår frelse.
For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har forutbestemt for at vi skulle vandre i dem. Efeserne 2:10
Gud velsigne deg!

Et minnesmerke over Maria fra Betania

Og mens han var i Betania, i Simon den spedalskes hus, og Jesus satt til bords, kom en kvinne som hadde en alabasterkrukke med en kostbar nardussalve. Hun brøt krukken og helte den over hodet hans. Noen var harme og sa: «Hvorfor ble denne sløsingen med salven gjort? Den kunne jo vært solgt for mer enn tre hundre denarer og gitt til de fattige.» Men de knurret mot henne. Jesus sa: « La henne være! Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg. De fattige har dere alltid hos dere, og når dere vil, kan dere gjøre godt mot dem. Men meg har dere ikke alltid.» Hun har gjort hva hun kunne. Hun er kommet forut for å salve mitt legeme til begravelsen. Sannelig sier jeg dere: Hvor enn dette evangeliet blir forkynt i hele verden, skal også dette som hun har gjort, omtales til minne om henne. Markus 14:3-9